

Sygn. akt III C 1757/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie Wydział III Cywilny

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Rejonowego Anna Szarek

Protokolant – K. A.

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2018 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. K. (1), A. K. (2), J. P., J. D.

przeciwko Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Urzędu Morskiego w S.

o zapłatę

I oddala powództwo;

II zasądza solidarnie od powodów A. K. (1) i A. K. (2) na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Dyrektora Urzędu Morskiego w S. kwotę 1 600 (tysiąca sześciuset) złotych tytułem kosztów procesu;

III zasądza solidarnie od powodów J. P. i J. D. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Dyrektora Urzędu Morskiego w S. kwotę 1 600 (tysiąca sześciuset) złotych tytułem kosztów procesu;

IV zasądza od powoda A. K. (2) na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – Dyrektora Urzędu Morskiego w S. kwotę 1 600 (tysiąca sześciuset) złotych tytułem kosztów procesu;

V nakazuje pobrać solidarnie od powodów A. K. (1) i A. K. (2) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 64 (sześćdziesięciu czterech) złotych tytułem nieuiszczonej części kosztów sądowych;

VI nakazuje pobrać solidarnie od powodów J. P. i J. D. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 64 (sześćdziesięciu czterech) złotych tytułem nieuiszczonej części kosztów sądowych.

VII nakazuje pobrać od powoda A. K. (2) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 64 (sześćdziesięciu czterech) złotych tytułem nieuiszczonej części kosztów sądowych.

Sygn. akt III C 1757/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 września 2018 roku

/w postępowaniu zwykłym/

Pozwem z dnia 28 czerwca 2016 r. powodowie – A. K. (1), A. K. (2), J. P. i J. D., reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika, wnieśli przeciwko Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Urzędu Miejskiego w S. pozew o zapłatę;

- na rzecz powodów A. K. (1) i A. K. (2) kwoty 8.317,44 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 18 marca 2016 r do dnia zapłaty,

- na rzecz powoda A. K. (2) kwoty 8.317,44 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 18 marca 2016 r do dnia zapłaty,

- na rzecz powodów J. P. i J. D. kwoty 8.297,28 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 18 marca 2016 r do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu wskazano, że powodowie A. K. (1) i A. K. (2) są współwłaścicielami statku rybackiego (...)31. Własność A. K. (2) stanowi nadto statek rybacki (...)30. J. P. i J. D. są natomiast właścicielami statku rybackiego (...)4. Jednostki (...) 30 i (...) 31 mają długość 9,40 m i pojemność 9,33 GT, natomiast jednostka (...)4 ma długość 8,25 metrów i pojemność 9,77 GT. Jednostki te cumują w bazie rybackiej w M.. Stosowanie do zarządzenia nr 4 Dyrektora Urzędu Morskiego w S. z dnia 7 lutego 2008 r. powodowie zobowiązani są uiszczać, i uiszczają, roczną opłatę tonażową w kwocie zasadniczej 288 Euro. Opłaty uiszczane przez powodów są znaczenia zawyżone w stosunku do opłat tonażowych uiszczanych przez właścicieli statków rybackich większych statków rybackich. Różnicowanie opłat jawi się jako bezzasadne i dyskryminujące właścicieli mniejszych statków rybackich – do 15 metrów, ale też wobec konkurentów działających w obszarze właściwości Dyrektora Urzędu Morskiego w S. lub w G.. Powodowie wezwali pozwanego do zwrotu bezprawnie naliczonych kwot. W odpowiedzi na wezwanie pozwany uznał roszczenie za nieuzasadnione, przy czym przyznał, że wysokość opłat nie jest prawidłowa. Powodowie wskazali, że zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 1 ustawy o portach i przystaniach morskich w zw. z art. 8 ust. 2 pkt 1 i ust. 3 - 4b tejże ustawy Dyrektor Urzędu Morskiego ustali i ogłosi w sposób zwyczajowo przyjęty wysokość opłat portowych mając na względzie m. in. typ i wielkość statków, czas użytkowania infrastruktury portowej, ruch pasażerki oraz mając baczenie, aby ich wysokość uwzględniała zasady równego traktowania i niedyskryminacji użytkowników infrastruktury portowej oraz racjonalnego gospodarowania. Zawarty w treści art. 8 ust. 3 ustawy o portach i przystaniach morskich norma prawna wskazuje na zakaz dyskryminacji wszelkich użytkowników infrastruktury portowej, bez względu na to przez jaki podmiot opłaty te są naliczane. Jak wynika ze stanu faktycznego sprawy kwestionowane opłaty dyskryminują powodów. W ocenie powodów pozwany ustalając wysokość kwestionowanych opłat nie uwzględnił kryteriów wymienionych w przepisie art. 8 ust. 4a ustawy o portach i przystaniach morskich. Jako podstawę swoje roszczenia powodowie wskazali przepis art. 405 k.c.

W dniu 25 stycznia 2017 r. pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł odpowiedź na pozew, w której domagał się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że nie sposób ustalić, na jakiej podstawie powodowie ustalili żądane kwoty, gdyż uzasadnienie pozwu nie zawiera wystarczających okoliczności faktycznych. Niezależnie od powyższego zarzucił, że roszczenie powodów jest bezzasadne i brak jest jakichkolwiek podstaw do jego uznania. Pozwany zaznaczył również, że nigdy nie przyznał, aby naliczane przez niego opłaty były nieadekwatne. Przyznał, że powodowie są właścicielami statków rybackich, że w latach 2008 -2015 r. obciążał powodów opłatami tonażowymi rocznymi, których wysokości powodowie do marca 2016 r. nie kwestionowali. Opłata tonażowa, stanowiąca rodzaj opłaty portowej, pobierana jest za wejście statku do portu i wyjście statku z portu, przejście statku tranzytem przez obszar portu, a więc za wybudowanie i utrzymywanie infrastruktury umożliwiającej bezpieczne wejście lub wyjście statku z portu, albo za jego przejście przez port, za utrzymywanie odpowiedniej głębokości drogi wodnej, a także, za odbiór ze statków odpadów olejowych, ścieków i innych odpadów, z wyjątkiem pozostałości ładunkowych. Koszty te stanowią element opłaty tonażowej. Pozwany w latach 2007 – 2015 realizował na rzecz przystani morskiej w M. obowiązki związane z utrzymaniem urządzeń infrastruktury hydrotechnicznej w przystani za łączną kwotę ok 267.000 zł, co stanowi 10 krotność wpływu z opłat tonażowych. Pozwany naliczając opłaty tonażowe od powodów uwzględnił typ i wielkość statków oraz czas użytkowania infrastruktury portowej, realizując tym samym obowiązki ustawowe.

Przyjęte przez pozwanego stawki tonażowe mieszczą się również w ustawowym ograniczeniu. W związku z powyższym pozwany zaprzeczył, aby jego stawki miały charakter dyskryminujący oraz nie opierały się na zasadzie racjonalnego gospodarowania. Pozwany stosuje jednakowe stawki dla wszystkich jednostek, dla których port w M. jest portem macierzystym. Pozwany zarzucił również, że brak jest podstaw do uznania nieważności zarządzenia wewnętrznego Dyrektora Urzędu Morskiego w S..

Pismem z dnia 28 lipca 2017 r. powodowie wskazali, że na dochodzoną pozewem kwotę przyjęli sumę opłat za lata 2008 – 2015 r. dla statków (...) 4, (...) 30, (...) 31. Powodowie wskazali, że zarządzenie wewnętrzne numer 4 jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy ustalenia opłaty tonażowej, gdyż zostały ustalone z naruszeniem art. 8 ust. 4a ustawy o portach i przystaniach morskich. Z ostrożności wskazał, że ewentualnie można zasięgnąć opinii biegłego co do właściwych wysokości stawek.

W piśmie z dnia 5 października 2017 r. powodowie rozszerzyli żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie od pozwanego na rzecz:

- powodów A. K. (1) i A. K. (2) solidarnie kwoty 1.267,20 zł,
- powoda A. K. (2) solidarnie kwoty 1.267,20 zł,
- powodów J. P. i J. D. solidarnie kwoty 1.267,20 zł.

W uzasadnieniu rozszerzenia powództwa powodowie wskazali, że opłaty tonażowe nałożone na powodów przez Dyrektora Urzędu Morskiego w S. w 2016 r. ponownie zostały ustalone na podstawie nieważnego w zakresie dotyczącym stawki opłaty tonażowej zarządzenia, nieuwzględniających kryteriów wymienionych w art. 8 ust. 3 i ust. 4 ustawy o portach i przystaniach morskich. Ponadto dotychczasową argumentację powodowie wskazali, że Dyrektor Urzędu Morskiego w S. w obwieszczeniu nr 1 z dnia 6 grudnia 2016 r. ogłosił nowe taryfy opłat portowych i przystaniach morskich. Roczna opłata tonażowa dla statków o długości 9,40 metrów została obniżona z 288 Euro do 15,40 Euro za 1 metr, co można uznać nie wprost za częściowe uznanie powództwa, a także, że uznał ich dyskryminujący charakter z przyczyn opisanych w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

A. K. (1) i A. K. (2) są współwłaścicielami i armatorami statku rybackiego (...) 31. Statek (...) 31 posiada następujące wymiary: długość 9,40m; szerokość 3,80m; wysokość boczną 1,5m oraz pojemność 9.33 GT brutto i 2.80 GT netto.

A. K. (2) jest właścicielem i armatorem statku rybackiego (...) 30. Statek (...) 30 posiada następujące wymiary: długość 9,40m; szerokość 3,80m; wysokość boczną 1,5m oraz pojemność 9.33 GT brutto i 2.80 GT netto.

Jery P. i J. D. są współwłaścicielami i armatorami statku rybackiego (...) 4. Statek (...) 4 posiada następujące wymiary: długość 8,25m; szerokość 3,95m; wysokość boczną 1,55m oraz pojemność 9.77 GT brutto i 2.93 GT netto.

Skarb Państwa - Urząd Morski w S. jest podmiotem zarządzającym portem w M..

(...) macierzystym dla statków (...) 30, (...) 31, (...) 4 jest przystań rybacka w M..

Niesporne, nadto dowód:

- świadectwo pomiarowe z 27 listopada 2000 r. – k. 12-13,
- świadectwo pomiarowe z 27 listopada 2000 r. – k. 14-15,
- świadectwo pomiarowe z 11 grudnia 2000 r. – k. 16-17.

W ramach zarządzania portem w M. Urząd Morski w S. w latach 2005 - 2007 dokonał remontu dalb wyciągowych. Koszt inwestycji wyniósł 243.751,25 zł.

W roku 2008 oraz w latach 2012r. – 2015 r. na prace hydrograficzne w porcie w M. Urząd Morski w S. poniósł koszty w wysokości 4.673,82 zł.

W latach 2010 – 2015 r. na odbiór nieczystości i wód zaolejonych wydatkował kwotę 6.508,46 zł.

Dowód:

- umowa z 20 maja 2005 r. – k. 88,
- umowa z 10 listopada 2005 r. – k. 95-98,
- umowa z 30 maja 2007 r. – k. 89-94,
- faktury VAT – k. 99-105,
- wykaz kosztów prac hydrograficznych – k. 106,
- wyniki sondaży – k. 107-111,
- faktury VAT – k. 117-135,
- deklaracje o wysokości opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi z nieruchomości niezamieszkałych – k. 136-165.

Zarządzeniem wewnętrznym numer 4 z dnia 7 lutego 2008 r. w sprawie taryf opłat portowych w portach morskich nie mających podstawowego znaczenia dla gospodarki narodowej oraz w przystaniach morskich Dyrektor Urzędu Morskiego w S. ustalił taryfę opłat portowych w portach morskich nie mających podstawowego znaczenia dla gospodarki narodowej oraz w przystaniach morskich, stanowiącą załącznik do zarządzenia (§1 ust 1 i ust 2). Taryfa opłat, o której mowa w § 1 ust. 1, stanowi ceny netto wyrażone w euro (§2 ust. 1). Wartość złotowa euro liczona jest według średniego kursu walutowego z poprzedniego tygodnia podanego w tabelach kursowych Narodowego Banku Polskiego (§2 ust. 2). W szczególnie uzasadnionych przypadkach Dyrektor Urzędu Morskiego w S. uprawniony jest – na umotywowany wniosek strony – zastosować zniżkę 50% od wszelkich stawek określonych w taryfie (§3). Zarządzenie weszło w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od 1 lutego 2008 r. (§6)

Zgodnie z załącznikiem do zarządzenia z 7 lutego 2008 r. od statków rybackich powyżej 15 metrów, pobiera się za wejście i wyjście statku do/z portu lub przystani, w których Dyrektor Urzędu Morskiego w S. jest uprawniony do stanowienia i pobierania opłat portowych oraz za zapewnienie odbioru odpadów w celu przekazania ich do odzysku lub unieszkodliwienia opłatę tonażową roczną w wysokości 10,80 Euro za 1GT - pkt 1.4. Zgodnie natomiast z punktem 1.5. roczna opłatę tonażową od statków rybackich do 6 metrów pobiera się w wysokości 36,00 Euro, od statków rybackich powyżej 6 metrów do 9 metrów długości w wysokości 90,00 Euro, od statków rybackich powyżej 9 metrów do 12 metrów długości w wysokości 288,00 Euro oraz od statków rybackich powyżej 12 metrów do 15 metrów długości w wysokości 396,00 Euro.

Dowód:

- zarządzenie Dyrektora Urzędu Morskiego w S. z dnia 7 lutego 2008 r. z załącznikiem – k. 112 – 116 (171-176).

Zarządzeniem wewnętrznym numer 26 z dnia 31 sierpnia 2004 r. w sprawie taryf opłat portowych w portach morskich nie mających podstawowego znaczenia dla gospodarki narodowej oraz w przystaniach morskich Dyrektor Urzędu Morskiego w G. ustalił taryfę opłat portowych w portach morskich nie mających podstawowego znaczenia dla

gospodarki narodowej oraz w przystaniach morskich, stanowiącą załącznik do zarządzenia (§1 ust 1 i ust 2). Taryfa opłat, o której mowa w § 1 ust. 1, stanowi ceny netto wyrażone w euro (§2 ust. 1). Wartość złotowa euro liczona jest według średniego kursu walutowego z poprzedniego tygodnia podanego w tabelach kursowych Narodowego Banku Polskiego (§2 ust. 2). W szczególnie uzasadnionych przypadkach Dyrektor Urzędu Morskiego w S. uprawniony jest – na umotywowany wniosek strony – zastosować zniżkę 50% od wszelkich stawek określonych w taryfie (§3). Zarządzenie weszło w życie z dniem podpisania (§5)

Zgodnie z załącznikiem do zarządzenia z dnia 31 sierpnia 2014 r. od statków rybackich powyżej 15 metrów, pobiera się za wejście i wyjście statku do/z portu lub przystani, w których Dyrektor Urzędu Morskiego jest uprawniony do stanowienia i pobierania opłat portowych oraz za zapewnienie odbioru odpadów w celu przekazania ich do odzysku lub unieszkodliwienia opłatę tonażową roczną w wysokości 3,4 Euro za 1GT - pkt 1.3.. Zgodnie natomiast z punktem 1.4. roczną opłatę tonażową od statków rybackich do 6 metrów pobiera się w wysokości 10,00 Euro, od statków rybackich powyżej 6 metrów do 9 metrów długości w wysokości 25,00 Euro, od statków rybackich powyżej 9 metrów do 12 metrów długości w wysokości 80,00 Euro oraz od statków rybackich powyżej 12 metrów do 15 metrów długości w wysokości 110,00 Euro.

Zarządzeniem wewnętrznym numer 3 z dnia 4 stycznia 2005 r. zmieniającym zarządzenie wewnętrzne nr 26 z 31 sierpnia 2004 r. w sprawie taryf opłat portowych w portach morskich nie mających podstawowego znaczenia dla gospodarki narodowej oraz w przystaniach morskich Dyrektor Urzędu Morskiego w G. zmienił taryfę opłat portowych. Zgodnie ze zamienionym załącznikiem do zarządzenia z 4 stycznia 2005 r. od statków rybackich powyżej 15 metrów pobiera się opłatę tonażową roczną w wysokości 2,4 Euro za 1GT - pkt 1.3. Zgodnie natomiast z punktem 1.4. roczną opłatę tonażową od statków rybackich do 15 metrów pobiera się w wysokości 4,30 Euro za 1 metr długości łodzi.

Dowód:

- zarządzenie Dyrektora Urzędu Morskiego w G. z dnia 31 sierpnia 2004 r. z załącznikiem – k. 199-205,
- zarządzenie Dyrektora Urzędu Morskiego w G. z dnia 31 sierpnia 2004 r. z załącznikiem – k. 206-211.

Zgodnie z załącznikiem nr 21 do zarządzenia Dyrektora Urzędu Morskiego w S. z dnia 22 grudnia 2004 r. od statków rybackich w (...) pobiera się za wejście i wyjście statku do/z portu lub przystani, w których Dyrektor Urzędu Morskiego jest uprawniony do stanowienia i pobierania opłat portowych oraz za zapewnienie odbioru odpadów w celu przekazania ich do odzysku lub unieszkodliwienia roczną opłatę tonażową w zależności od zanurzenia statku - w wysokości 2,5 euro/GT dla jednostek poniżej 0,9 metra zanurzenia statku i 5 euro/GT dla jednostek powyżej 0,9m zanurzenia statku.

Zgodnie z załącznikiem nr 21 do zarządzenia Dyrektora Urzędu Morskiego w S. z dnia 22 grudnia 2004 r. od statków rybackich w (...) pobiera się roczną opłatę tonażową w zależności od długości statku - w wysokości 4 euro/GT dla jednostek poniżej 9 metrów długości statku i 3 euro/GT dla jednostek powyżej 9 metrów długości statku.

Dowód:

- załącznik nr 21 do zarządzenia Dyrektora Urzędu Morskiego w S. z dnia 22 grudnia 2004 r. – k. 50-52.

W dniu 27 czerwca 2008 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (2) opłatą tonażową roczną od łodzi rybackiej (...) 30 w wysokości 488,16 zł (144 x 3,39 zł), przy uwzględnieniu 50% zniżki.

W dniu 27 czerwca 2008 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (1) opłatą tonażową roczną od łodzi rybackiej (...) 30 w wysokości 488,16 zł (144 x 3,39 zł), przy uwzględnieniu 50% zniżki.

W dniu 20 lipca 2009 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (2) opłatą tonażową roczną od łodzi rybackiej (...) 30 w wysokości 637,92 zł (144 x 4,43 zł), przy uwzględnieniu 50% zniżki.

W dniu 20 lipca 2009 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (1) opłatą tonażową roczną od łodzi rybackiej (...) 31 w wysokości 637,92 zł (144 x 4,43 zł), przy uwzględnieniu 50% zniżki.

W dniu 15 czerwca 2010 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (2) opłatą tonażową roczną od łodzi rybackiej (...) 30 w wysokości 1.189,44 zł (288 x 4,13 zł).

W dniu 15 czerwca 2010 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (1) opłatą tonażową roczną od łodzi rybackiej (...) 31 w wysokości 1.189,44 zł (288 x 4,13 zł).

W dniu 10 listopada 2010 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (2) opłatą tonażową roczną od łodzi rybackiej (...) 22 w wysokości 142,10 zł (36 x 3,95 zł).

W dniu 22 czerwca 2011 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (2) opłatami tonażowymi rocznymi od: łodzi rybackiej (...) 31 w wysokości 1.134,72 zł (288 x 3,94 zł), łodzi rybackiej (...) 30 w wysokości 1.134,72 zł (288 x 3,94 zł) – łącznie 2.269,44 zł.

W dniu 22 czerwca 2011 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (1) opłatą tonażową roczną od: łodzi rybackiej (...) 9 w wysokości 141,84 (36 x 3,94 zł).

W dniu 18 czerwca 2012 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (2) opłatami tonażowymi rocznymi od: łodzi rybackiej (...) 31 w wysokości 1.241,28 zł (288 x 4,31 zł), łodzi rybackiej (...) 30 w wysokości 1.241,28 zł (288 x 4,31 zł) oraz łodzi rybackiej (...) 22 w wysokości 155,16 zł (36 x 4,31 zł) – łącznie 2.637,72 zł.

W dniu 18 czerwca 2012 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (1) opłatą tonażową roczną od: łodzi rybackiej (...) 22 w wysokości 155,16 (36 x 4,31 zł).

W dniu 20 czerwca 2013 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (2) opłatami tonażowymi rocznymi od: łodzi rybackiej (...) 30 w wysokości 1.224 zł (288 x 4,25 zł) oraz łodzi rybackiej (...) 22 w wysokości 153 zł (36 x 4,25 zł) – łącznie 1.377 zł.

W dniu 9 lipca 2013 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (2) 1/2 opłaty tonażowej rocznej od łodzi rybackiej (...) 31 w wysokości 622,08 zł (144 x 4,32 zł).

W dniu 9 lipca 2013 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (1) 1/2 opłaty tonażowej rocznej od łodzi rybackiej (...) 31 w wysokości 622,08 zł (144 x 4,32 zł).

W dniu 18 czerwca 2014 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (2) opłatą tonażową roczną: 1/2 opłaty od łodzi rybackiej (...) 31 w wysokości 591,84 zł (144 x 4,11 zł).

W dniu 18 czerwca 2014 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (1) opłatą tonażową roczną: 1/2 opłaty od łodzi rybackiej (...) 31 w wysokości 591,84 zł (144 x 4,11 zł).

W dniu 18 czerwca 2014 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (2) opłatami tonażowymi rocznymi: od łodzi rybackiej (...) 30 w wysokości 1.183,68 zł (288 x 4,11 zł) oraz od łodzi rybackiej (...) 22 w wysokości 147,96 zł (36 x 4,11 zł) – łącznie 1.331,64 zł.

W dniu 22 czerwca 2015 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (2) opłatą tonażową roczną: 1/2 opłaty od łodzi rybackiej (...) 31 w wysokości 599,04 zł (144 x 4,16 zł).

W dniu 22 czerwca 2015 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (1) opłatami tonażowymi rocznymi: 1/2 opłaty od łodzi rybackiej (...) 31 w wysokości 599,04 zł (144 x 4,16 zł) oraz od łodzi rybackiej (...) 9 w wysokości 149,76 zł (36 x 4,16 zł) – łącznie 748,80 zł.

W dniu 22 czerwca 2015 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (2) opłatami tonażowymi rocznymi: od łodzi rybackiej (...) 30 w wysokości 1.198,08 zł (288 x 4,16 zł) oraz od łodzi rybackiej (...) 22 w wysokości 149,76 zł (36 x 4,16 zł) – łącznie 1.347,84 zł.

W dniu 24 czerwca 2016 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (2) opłatą tonażową roczną: 1/2 opłaty od łodzi rybackiej (...) 31 w wysokości 633,60 zł (144 x 4,40 zł).

W dniu 24 czerwca 2016 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (1) opłatami tonażowymi rocznymi: 1/2 opłaty od łodzi rybackiej (...) 31 w wysokości 633,60 zł (144 x 4,40 zł) oraz od łodzi rybackiej (...) 9 w wysokości 158,40 zł (36 x 4,40 zł) – łącznie 792,00 zł.

W dniu 24 czerwca 2016 r. Urząd Morski w S. obciążył A. K. (2) opłatami tonażowymi rocznymi: od łodzi rybackiej (...) 30 w wysokości 1.267,20 zł (288 x 4,40 zł) oraz od łodzi rybackiej (...) 22 w wysokości 158,40 zł (36 x 4,40 zł) – łącznie 1.425,60 zł.

Dowód:

- faktura korygująca VAT nr (...) z 27 czerwca 2008 r. – k. 35,
- faktura korygująca VAT nr (...) z 27 czerwca 2008 r. – k. 36,
- faktura korygująca VAT nr (...) z 20 lipca 2009 r. – k. 34,
- faktura korygująca VAT nr (...) z 20 lipca 2009 r. – k. 33,
- faktura VAT nr (...) z 15 czerwca 2010 r. – k. 32,
- faktura VAT nr (...) z 15 czerwca 2010 r. – k. 31,
- faktura VAT nr (...) z 10 listopada 2010 r. – k. 49,
- rachunek nr (...) z 22 czerwca 2011 r. – k. 30,
- rachunek nr (...) z 22 czerwca 2011 r. – k. 47,
- rachunek nr (...) z 18 czerwca 2012 r. – k. 20,
- rachunek nr (...) z 18 czerwca 2012 r. – k. 48,
- rachunek nr (...) z 20 czerwca 2013 r. – k. 21,
- rachunek nr (...) (...) z 9 lipca 2013 r. – k. 19 (28, 45),
- rachunek nr (...) (...) z 9 lipca 2013 r. – k. 18 (29, 46),
- rachunek nr (...) z 18 czerwca 2014 r. – k. 26,
- rachunek nr (...) z 18 czerwca 2014 r. – k. 25,
- rachunek nr (...) z 18 czerwca 2014 r. – k. 27,
- rachunek nr (...) z 22 czerwca 2015 r. – k. 23,
- rachunek nr (...) z 22 czerwca 2015 r. – k. 22,
- rachunek nr (...) z 22 czerwca 2015 r. – k. 24,

- rachunek nr (...) z 24 czerwca 2016 r. – k. 221,

- rachunek nr (...) z 24 czerwca 2016 r. – k. 222,

- rachunek nr (...) z 24 czerwca 2016 r. – k. 223.

W dniu 27 czerwca 2008 r. Urząd Morski w S. obciążył J. P. i J. D. opłatą tonażową roczną: od łodzi rybackiej (...) 4 w wysokości 488,16 zł (144x 3,39 zł).

W dniu 20 lipca 2009 r. Urząd Morski w S. obciążył J. P. i J. D. opłatą tonażową roczną: od łodzi rybackiej (...) 4 w wysokości 637,92 zł (144x 4,43 zł).

W dniu 15 czerwca 2010 r. Urząd Morski w S. obciążył J. P. i J. D. opłatą tonażową roczną: od łodzi rybackiej (...) 4 w wysokości 1.189,44 zł (288 x 4,13 zł).

W dniu 22 czerwca 2011 r. Urząd Morski w S. obciążył J. P. i J. D. opłatą tonażową roczną: od łodzi rybackiej (...) 4 w wysokości 1.134,72 zł (288 x 3,94 zł).

W dniu 18 czerwca 2012 r. Urząd Morski w S. obciążył J. P. i J. D. opłatą tonażową roczną: od łodzi rybackiej (...) 4 w wysokości 1.241,28 zł (288 x 4,31 zł).

W dniu 20 czerwca 2013 r. Urząd Morski w S. obciążył J. P. i J. D. opłatą tonażową roczną: od łodzi rybackiej (...) 4 w wysokości 1.224 zł (288 x 4,25 zł).

W dniu 18 czerwca 2014 r. Urząd Morski w S. obciążył J. P. i J. D. opłatą tonażową roczną: od łodzi rybackiej (...) 4 w wysokości 1.183,68 zł (288 x 4,11 zł).

W dniu 22 czerwca 2015 r. Urząd Morski w S. obciążył J. P. i J. D. opłatą tonażową roczną: od łodzi rybackiej (...) 4 w wysokości 1.198,08 zł (288 x 4,16 zł).

W dniu 24 czerwca 2016 r. Urząd Morski w S. obciążył J. P. i J. D. opłatą tonażową roczną: od łodzi rybackiej (...) 4 w wysokości 1.267,20 zł (288 x 4,40 zł).

Dowód:

- faktura korygująca VAT 3 (...)/2008z 27 czerwca 2008 r. – k. 44,

- faktura korygująca VAT 3 (...) z 20 lipca 2009 r. – k. 43,

- faktura VAT (...) z 15 czerwca 2010 r. – k. 42,

- rachunek nr (...) z 22 czerwca 2011 r. – k. 41,

- rachunek nr (...) z 18 czerwca 2012 r. – k. 40,

- rachunek nr (...) z 20 czerwca 2013 r. – k. 39,

- rachunek nr (...) z 18 czerwca 2014 r. – k. 38,

- rachunek nr (...) z 22 czerwca 2015 r. – k. 37,

- rachunek nr (...) z 24 czerwca 2016 r. – k. 220.

Pismem z dnia 4 marca 2016 r. A. K. (1), A. K. (2), J. P. i J. D., reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika wezwali Dyrektora Urzędu Morskiego w S. do zapłaty:

- na rzecz A. K. (1) i A. K. (2) solidarnie kwoty 8.317,44 zł,
- na rzecz A. K. (2) kwoty 8.317,44 zł,
- na rzecz J. P. i J. D. solidarnie kwoty 8.297,28 zł. W uzasadnieniu żądania wskazali, że naliczane na podstawie zarządzenia zewnętrznego opłaty tonażowe są dyskryminujące w stosunku do właścicieli mniejszych jednostek rybackich.

Pismem z dnia 16 marca 2016 r. Dyrektor Urzędu Morskiego w S. odmówił A. K. (1), A. K. (2), J. P. i J. D. zapłaty żądanych przez nich kwot wskazując, że opłaty tonażowe zostały określone i są pobierane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich oraz stawkami obowiązującymi we wszystkich portach znajdujących się w granicach właściwości terytorialnej Dyrektora Urzędu Morskiego w S., w których nie został powołany podmiot zarządzający portem, w związku z czym roszczenie jest bezpodstawne. Jednocześnie Dyrektor Urzędu morskiego w S. zaznaczył, że podejmuje działania zamierzające do zmiany cennika opłat portowych.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z 4 marca 2016 r. – k. 53,
- pismo z dnia 16 marca 2016 r. – k. 56.

Obwieszczeniem numer 1 z dnia 6 grudnia 2016 r. w sprawie taryf opłat portowych w portach oraz przystaniach morskich Dyrektor Urzędu Morskiego w S. ustalił taryfę opłat portowych w portach morskich nie mających podstawowego znaczenia dla gospodarki narodowej oraz w przystaniach morskich, stanowiącą załącznik nr 1 do obwieszczenia (pkt 1). Taryfa opłat, o której mowa w pkt 1, stanowi ceny netto wyrażone w euro (pkt 3). Wartość złotowa euro liczona jest według średniego kursu walutowego z poprzedniego tygodnia podanego w tabelach kursowych Narodowego Banku Polskiego (pkt 4). Taryfa opłat określona w pkt 1 obowiązuje od dnia 1 stycznia 2017 r.

Zgodnie z załącznikiem nr 1 do obwieszczenia z 6 grudnia 2016 r. od statków rybackich powyżej 15 metrów długości pobiera się opłatę tonażową roczną w wysokości 9,00 Euro za 1GT - pkt 1.3.2. Zgodnie natomiast z punktem 1.3.1. roczna opłatę tonażową od statków rybackich do 15 metrów długości pobiera się w wysokości 15,30 Euro za metr.

Dowód:

- obwieszczenie Dyrektora Urzędu Morskiego w S. z dnia 9 grudnia 2016 r. z załącznikami nr 1 i 2 – k. 224 – 228.

W 2017 roku A. K. (2) został obciążony 1/2 opłaty tonażowej rocznej od łodzi rybackiej (...)31 w kwocie 168,68 zł, A. K. (1) 1/2 opłaty tonażowej rocznej od łodzi rybackiej (...)31 w wysokości 168,68 zł i od łodzi rybackiej (...)9 w wysokości 128,52 zł J. P. i J. D. od łodzi rybackiej (...)4 w wysokości 329,98 zł i A. K. (2) od łodzi rybackiej (...)30 w wysokości 337,37 zł i od łodzi rybackiej (...)22 w wysokości 157,44 zł.

Dowód:

- rachunek nr (...) z dnia 21 czerwca 2017 r. (k. 229),
- rachunek nr (...) z dnia 21 czerwca 2017 r. (k. 230),
- rachunek nr (...) z dnia 21 czerwca 2017 r. (k. 231).

Zgodnie z załącznikiem do Obwieszczenia Dyrektora Urzędu Morskiego w G. z dnia 17 listopada 2016 r. od statków rybackich o długości do 15 metrów pobiera się opłatę tonażową w wysokości 15,30 Euro za metr, a od statków rybackich powyższej 15 metrów w wysokości 9,00 Euro/1GT.

Dowód:

- załącznik do obwieszczenia Dyrektora Urzędu Morskiego w G. z dnia 17 listopada 2016 r. (k. 233 – 236).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

Powodowie domagali się od pozwanego zwrotu świadczenia uiszczanego na jego rzecz w latach 2008-2016 z tytułu opłat tonażowych naliczonych za statki rybackie o długości do 15 metrów na podstawie zarządzenia wewnętrznego numer 4 Dyrektora Urzędu Morskiego w S. z dnia 7 lutego 2008 r. w sprawie taryf opłat portowych w portach morskich nie mających podstawowego znaczenia dla gospodarki narodowej oraz w przystaniach morskich, przy czym A. K. (1) i A. K. (2) jako współwłaściciele statku rybackiego (...)31, A. K. (2) jako właściciel statku rybackiego (...)30, a J. P. i J. D. jako współwłaściciele statku rybackiego (...)4, które cumują w bazie rybackiej w M.. Powodowie wskazali, że powołane zarządzenie wewnętrzne numer 4 jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy ustalenia opłaty tonażowej, gdyż została ona ustalona z naruszeniem art. 8 ust. 4a ustawy o portach i przystaniach morskich, albowiem narusza zasady równego traktowania i niedyskryminacji użytkowników infrastruktury portowej.

Podstawę prawną roszczenia stanowi przepis art. 410 par. 2 kc, zgodnie z którym świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia. Powodowie jako podstawę prawną roszczenia wskazali art. 405 kc. Zaznaczenia wymaga, że świadczenie nienależne jest szczególnym rodzajem bezpodstawnego wzbogacenia. Zwrot wzbogacenia na podstawie powołanego przez powodów art. 405 kc, a nie na podstawie art. 410 par. 2 kc, jest możliwy jedynie wówczas, gdy wzbogacenie nie wynikało ze świadczenia, ale powstało w inny sposób (vide: wyrok. SN z 13 października 2011 r., V CSK 483/10). Powodowie uzasadniając swoje żądanie podnieśli, że zarządzenie wewnętrzne numer 4 Dyrektora Urzędu Morskiego w S. z dnia 7 lutego 2008 r. w sprawie taryf opłat portowych w portach morskich nie mających podstawowego znaczenia dla gospodarki narodowej oraz w przystaniach morskich w zakresie obejmującym ustalenie wysokości opłaty tonażowej od statków rybackich jest nieważne z uwagi na sprzeczność z art. 8 ust. 3 ustawy o portach i przystaniach morskich z dnia 20 grudnia 1996 roku (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1933). Nieważność w.w. zarządzenia, na podstawie którego doszło do świadczenia przez powodów, skutkowałaby odpadnięciem podstawy świadczenia istniejącej formalnie w chwili spełnienia świadczenia i tym samym wyczerpując dyspozycję art. 410 par. 2 kc prowadziłyby do powstania roszczenia o zwrot nienależnego świadczenia.

Sprawa o zwrot nienależnego świadczenia jest sprawą cywilną w rozumieniu art. 1 kpc. Powodowie występując z pozwem dochodzą od strony pozwanej zwrotu świadczenia, którego podstawa prawna odpadła. Zarzut niedopuszczalności drogi sądowej okazał się zatem pozbawiony podstaw.

Stosownie do treści art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata. Przepis art. 455 kc stanowi, że jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania (jak to ma miejsce przy świadczeniu nienależnym), świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Powodowie wezwali pozwanego do spełnienia świadczenia w terminie 7 dni pismem z dnia 4 marca 2016 roku w terminie 7 dni. Pismo to zostało doręczone pozwanemu w dniu 21 marca 2016 roku (k. 56). Pozew w niniejszej sprawie został z kolei wniesiony w dniu 29 czerwca 2016 roku, co skutkowało przerwaniem biegu terminu przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem. Z tych też względów podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia okazał się w całości niezasadny.

Stosownie do art. 25 ust. 1 ustawy o portach i przystaniach morskich z dnia 20 grudnia 1996 roku **w** przypadku niepowołania podmiotu zarządzającego portem lub przystanią morską w trybie art. 23 ust. 1 zadania i uprawnienia podmiotu zarządzającego określone w: art. 7 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz art. 8 ust. 2 pkt 1 i ust. 3, 4a i 4b (ustalenie opłat

portowych, w tym opłaty tonażowej pobieraną za wejście statku do portu i wyjście statku z portu, przejście statku tranzytem przez obszar portu, zapewnienie odbioru odpadów ze statków w celu przekazania ich do odzysku lub unieszkodliwiania) wykonuje dyrektor właściwego urzędu morskiego. Stosownie do art. 25 ust. 2 powołanej ustawy wpływy z tytułu opłat portowych pobieranych przez dyrektora właściwego urzędu morskiego lub gminę, o których mowa w ust. 1, stanowią, z zastrzeżeniem art. 8 ust. 4, odpowiednio dochód budżetu państwa lub gminy.

Zgodnie z art. 39 ustawy o administracji rządowej w województwie z dnia 5 czerwca 1998 r. (tj. Dz.U. Nr 80, poz. 872), obowiązującej w chwili wydania zakwestionowanego zarządzenia, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie wojewoda oraz organy administracji niezespółonej stanowią akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze województwa lub jego części. Dyrektor Urzędu Morskiego w S., który wydał zakwestionowane przez powodów zarządzenie z dnia 7 lutego 2008 roku jest organem niezespółonej administracji rządowej (art. 56 ust. 1 pkt 8 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie).

Stosownie do art. 47 ust. 1 z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospółitej Polskiej i administracji morskiej dyrektorzy urzędów morskich wydają przepisy prawne na podstawie upoważnień udzielonych im w ustawach. Z zastrzeżeniem art. 48 przepisy, o których mowa w ust. 1, są wydawane w formie zarządzenia (ust. 2). 3. Zarządzenie dyrektora urzędu morskiego podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym właściwym ze względu na terytorialny zakres obowiązywania tego zarządzenia.

Na podstawie art. 3 § 1 ustawy z dnia z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.) sądy administracyjne sprawują kontrolę działalności administracji publicznej i stosują środki określone w ustawie. Stosownie do art. 3 par. 2 pkt 5 i 6 powołanej ustawy kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej oraz inne akty organów jednostek samorządu terytorialnego, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej. W myśl art. 44 ust. 1 ustawy o administracji rządowej w województwie z dnia 5 czerwca 1998 r. (tj. Dz.U. Nr 80, poz. 872), obowiązującej w chwili wydania zakwestionowanego zarządzenia, jak również art. 63 ust. 1 obowiązującej ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przepisem aktu prawa miejscowego wydanym w sprawie z zakresu administracji publicznej, może, po bezskutecznym wezwaniu organu, który wydał przepis, lub organu upoważnionego do uchylenia przepisu w trybie nadzoru, do usunięcia naruszenia, zaskarżyć przepis do sądu administracyjnego.

Z brzmienia przytoczonych na wstępie przepisów wynika, że sądem właściwym w sprawach skarg na akty prawa miejscowego (w tym zarządzenia Dyrektora Urzędu Morskiego) jest wojewódzki sąd administracyjny. Zarządzenie Dyrektora Urzędu Morskiego może być zaskarżona do sądu (po uprzednim wezwaniu organu do usunięcia naruszenia), o ile narusza ona interes prawny lub uprawnienie. Skargę może wnieść każdy czyj interes prawny lub uprawnienie został naruszony przez uchwałę. Na wnoszącym skargę ciąży obowiązek wykazania naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia. Przez pojęcie interesu prawnego należy rozumieć interes zgodny z prawem i interes chroniony przez prawo.

Zakwestionowane zarządzenie zostało wydane przez Dyrektora Urzędu Morskiego w S. będącego organem administracji niezespółonej na podstawie upoważnienia zawartego w art. 25 ust. 1 ustawy o portach i przystaniach morskich z dnia 20 grudnia 1996 roku. Nie zostało jednak opublikowane w wojewódzkim dzienniku urzędowym. W związku z tym nie można uznać go akt prawa miejscowego obowiązujący na obszarze tej części województwa, którą obejmuje zakresem swojej regulacji, albowiem publikacja aktu prawa miejscowego w wojewódzkim dzienniku urzędowym jest warunkiem jego wejścia w życie.

Okoliczność, iż zakwestionowane przez powodów zarządzenie nie stanowi aktu prawa miejscowego, do którego badania ważności powołane są sądy administracyjne, sprawia, że oceny jego legalności może dokonać sąd w konkretnej sprawie. Tego rodzaju uprawnienie sądu można wyprowadzić wprost z treści art. 178 ust. 1 in fine Konstytucji RP, zgodnie z którym sędziowie podlegają tylko Konstytucji i ustawom. Nie są oni zatem związani aktami

rangi podustawowej, mogąc tym samym dokonywać oceny ich zgodności z aktami będącymi wyżej w hierarchii źródeł prawa.

Ciężar dowodu w zakresie wykazania, że wysokość opłat tonażowych dla statków o długości do 15 metrów ustalona w zarządzeniu nr 4 Dyrektora Urzędu Morskiego w S. z dnia 7 lutego 2008 roku w zakresie ustalenia wysokości opłat tonażowych dyskryminuje powodów jako użytkowników infrastruktury portowej i narusza zasadę równego traktowania i racjonalnego gospodarowania, a w konsekwencji przepis art. 8 ust. 3 i 4a ustawy o portach i przystaniach morskich z dnia 20 grudnia 1996 roku. Pierwszy z powołanych przepisów stanowi, że opłaty portowe, z zastrzeżeniem ust. 4, pobiera od użytkowników infrastruktury portowej podmiot zarządzający portem, mając na względzie zasady równego traktowania i niedyskryminacji użytkowników infrastruktury portowej oraz racjonalnego gospodarowania, a stosownie do treści drugiego z nich, podmioty, o których mowa w ust. 3 i 4, pobierają opłaty portowe w wysokości uzależnionej od rodzaju tych opłat, typów i wielkości statków, czasu użytkowania infrastruktury portowej oraz rodzaju ruchu pasażerskiego.

Zgodnie z zarządzeniem wszyscy właściciele statków rybackich o długości do 15 metrów, którzy chcieliby wpłynąć do (...) i korzystać z niego w taki sposób jak powodowie, a zatem znajdujący się w takiej samej sytuacji jak powodowie, zobowiązani byliby do uiszczania w latach 2008 – 2016 takiej samej jak powodowie stawki opłaty tonażowej. Nie sposób zatem uznać, by regulacja ta naruszała zasady równości wobec prawa oraz nie dyskryminowania, które wyrażone są również w art. 32 Konstytucji RP. Ustawa o portach i przystaniach morskich nie zawiera w art. 8 zakazu różnicowania stawek opłat portowych, jakie mają być pobierana na obszarach podległych różnym dyrektorom urzędów morskich. Nie sposób a priori założyć, że Dyrektor Urzędu Morskiego w S. ustalając stawki opłat tonażowych dla statków rybackich o długości do 15 metrów działał przeciwko konkretnym osobom, w tym przeciwko właścicielom statków rybackich o długości do 15 metrów, choć subiektywnie powodowie mogli mieć takie odczucia, gdy policzyli w jakiej wysokości opłatę tonażową uiszciliby za korzystanie z innych portów położonych poza obszarem podległym Dyrektorowi Urzędu Morskiego w S. oraz jaką opłatę uiszciliby za swoje statki o długości do 15 metrów, gdyby była ona naliczana za pojemność statku wyrażoną w GT. Zebrany materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie jaką pojemność mają statki rybackie o długości powyżej 15 metrów, które wpływają do (...) i innych portów zarządzanych przez Dyrektora Urzędu Morskiego w S., w tym czy do portów tych wpływały takie statki rybackie o długości powyżej 15 metrów, których właściciele faktycznie uiszczaliby opłaty tonażowe niższe niż powodowie. W tej sytuacji dokonana przez powodów kalkulacja wysokości opłat portowych przy założeniu, że opłaty tonażowe naliczane byłyby od pojemności ich statków i wyciągnięcie na tej podstawie wniosku, że faktycznie płacili więcej niż właściciele statków o długości powyżej 15 metrów jest gołosłownym twierdzeniem. Podobnie powoływanie się przez powodów na to, że gdyby cumowali w portach położonych na obszarach zarządzanych przez Dyrektorów innych Urzędów Morskich płaciliby mniej, nie pozwala na ustalenie, że opłaty portowe ustalone zarządzeniem Dyrektora Urzędu Morskiego z dnia 7 lutego 2008 roku naruszają zasadę równego traktowania i zasadę niedyskryminacji. Powodowie byli bowiem w okresie obowiązywania w.w. zarządzenia traktowani w tych samych okolicznościach w taki sam sposób jak właściciele innych statków rybackich o długości do 15 metrów wpływających do portów zarządzanych przez Dyrektora Urzędu Morskiego w S., tzn. opłaty tonażowe dla każdego właściciela statku rybackiego o długości do 15 metrów były naliczane w taki sam sposób. Z samego zróżnicowania sposobu ustalania opłat tonażowych od statków rybackich o długości powyżej 15 metrów nie sposób wywieść wniosku, że właściciele tych statków faktycznie uiszczali niższe od powodów opłaty. Brak jest w aktach sprawy jakichkolwiek dowodów na tę okoliczność. W szczególności wiedzy na temat pojemności brutto statków rybackich o długości powyżej 15 metrów wpływających do portów zarządzanych przez Dyrektora Urzędu Morskiego w S.. Z dokumentów przedłożonych przez pozwanego wynika, że pozwana w latach 2005 – 2007 poniosła znaczne wydatki na infrastrukturę portową. W oparciu o zebrany materiał dowodowy nie sposób ustalić czy podobne wydatki

w analogicznej wysokości czynione były również w portach zarządzanych przez Dyrektora Morskiego w S. czy w G., a w konsekwencji czy koszt utrzymania infrastruktury portowej ujęty niewątpliwie w opłatach tonażowych był ukształtowany na zbliżonym poziomie do portów zarządzanych przez Dyrektora Urzędu Morskiego w S.. Z zebranego materiału dowodowego nie wynika nawet jaki przychód w latach 2008 – 2016 uzyskano z tytułu opłat portowych zarządzanych przez Dyrektora Urzędu Morskiego w S., by możliwe było zweryfikowanie w jakim zakresie przychody

te odpowiadały poniesionym wydatkom. Nie wynika również ile i jakich statków rybackich wpływa do portów zarządzanych przez Dyrektora Urzędu Morskiego w S. i w jakiej faktycznej wysokości ich właściciele uiszczali za dane jednostki opłaty w latach 2008 – 2016. Powodowie nie przedstawili żadnych dokumentów źródłowych, ani też nie wnieśli o przeprowadzenie dowodu z konkretnych dokumentów znajdujących się w posiadaniu pozwanego, na podstawie których biegły sądowy miałby ustalić wysokość opłat wskazanych w tezie dowodowej. Ponadto nie jest rolą biegłego ustalanie tzw. godziwej wartości tych opłat, albowiem pojęcie godzinne ma charakter ocenny i nieostry. Biegły może jedynie zweryfikować prawidłowość wyliczenia opłat w oparciu o zadane kryteria. Podkreślenia wymaga, że rolą biegłego nie jest wyręczanie stron w poszukiwaniu dowodów. Obowiązek gromadzenia materiału dowodowego, w tym przedstawiania materiału źródłowego mającego stanowić podstawę wydania opinii, spoczywa na stronach procesu. Z tych też względów Sąd oddalił wniosek powodów o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczności podane w pozwie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 105 kpc. Powodowie jako strona przegrywająca sprawę obowiązani byli zwrócić pozwanemu w częściach równych poniesione koszty procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w kwocie 4 800 zł ustalone na podstawie par. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia pozwu.

Orzeczenie o nieuiszczonych kosztach sądowych w punktach V, VI i VII wyroku należy uznać za zbędne, albowiem powodowie uiszcili już opłatę sądową od rozszerzonego powództwa.